

فصلنامه جهان نوین

No 1, 2018, P 14-36

سال اول، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۷، صص ۱۴-۳۶

(ISSN) : 2645 - 3479

شماره شاپا: (۲۶۴۵ - ۳۴۷۹)

تبیین اجتماعی سیاست های آموزش عالی با تأکید بر توسعه پایدار در ایران

محمد حسینی^۱ عبدالطیف کر^۲

چکیده

نظام آموزش عالی و نیروی انسانی متخصص، نقشی کلیدی در توسعه پایدار هر جامعه ای ایفا می کند. دانشگاه ها باید به عنوان مکانهای تحقیق و مطالعه برای توسعه پایدار تلاش کنند و آموزش عالی باید بتواند بهترین راه بهره برداری از منابع و امکانات محدود را کسب کند. آنچه در نظام آموزش عالی در مسیر توسعه پایدار از اهمیت ویژه ای برخوردار است سیاست ها، کیفیت محصولات و برون دادهای نظام آموزشی است. الگوواره سنتی توسعه رشد اقتصادی به هر قیمتی است در حالیکه در الگوواره جدید (پایداری)، رشد کیفی با توجه به محیط زیست و عدالت اجتماعی مد نظر قرار گرفته است. به دنبال حصول آموزش عالی به دلیل ضریب تأثیر بسیار بالای خود در آگاهی بخشی و ارتقای قابلیت های مورد نیاز افراد جامعه، ظرفیت لازم برای آغاز جنبش توسعه پایدار را دارد. بدین ترتیب، با ظهور الگوواره پایداری و تغییر فرضیات بنیادین، نظام های آموزش عالی نیز باید ساختارهای خود را در تمام بخش ها به ویژه در حوزه آموزش با شرایط جدید منطبق نمایند. هدف این مقاله بررسی نقش سیاست های آموزش عالی در تحقق برنامه های توسعه پایدار می باشد. در این مقاله مفاهیم توسعه پایدار، ابعاد و اصول توسعه پایدار، ابعاد توسعه پایدار، آموزش عالی و توسعه و در نهایت نقش سیاست های آموزش عالی در توسعه پایدار ارایه شده است.

کلید واژه: توسعه، آموزش عالی، توسعه پایدار

۱. کارشناسی ارشد جامعه شناسی، محقق و پژوهشگر اجتماعی

۲. دانشجوی دکتری مدیریت آموزش عالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ایران: latifkor@yahoo.com